

[Petra Petersen.]

ningsklinikker. Vi har sagt det tidligere, og jeg siger det igen, at sådanne klinikker er meget påkrævede, men de bør ikke alene være for børnene, men i lige så høj grad eller måske i højere grad for forældrene. Jeg ved ikke, hvor megen betydning de vil få, således som ordningen her er foreslået og antagelig vil blive vedtaget, men ministeren har jo over for udvalget oplyst, hvad også udvalgsordføreren har sagt, at ministeren mener, at det øjeblikkelige behov er på 1 à 2 klinikker på Sjælland, foruden den allerede eksisterende i København, samt 3 à 4 på Fyn og i Jylland, og ministeren har over for udvalget erklæret, at der ikke vil kunne blive tale om flere rådgivningsklinikker i den foreslåede gyldighedstid for loven. Jeg ved ikke, om det er rigtigt, for hvem ved, hvor meget der kan blive behov for til næste år, og hvem ved, hvor stort behovet egentlig er? Foruden alle de årsager, vi kender til problemer under børneforsorgen og f. eks. de mange fjernelser — ministeren selv har flere gange været inde på bolignød, arbejdsløshed, hjemmenes opløsning ved skilsmisse o. s. v., alle disse skavanker, vi nu engang trækkes med — så er der noget galt, når så mange mennesker i dag helt giver op over for ansvaret for de børn, de trods alt elsker.

Jeg skal ikke sige mere, da tiden er knap. Vi kan tiltræde ændringsforslagene til lovforslaget om offentlig forsyng og om rettens pleje.

Der er imidlertid en ting, jeg gerne vil have sagt, inden jeg slutter. Under forhandlingerne om forsyngslovens afsnit om børneforsyng i samlingen 1950-51 spurgte jeg den daværende socialminister, det nuværende ærede medlem hr. Poul Sørensen, om ikke han mente, at lovforslagets paragraf om hustugt burde afskaffes og erstattes med et forbud mod legemlig afstraffelse af børnene på vore børnehjem. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen svarede mig dengang — det står i Folketingstidende 1950-51 sp. 2360 —:

„Der er af ministeriet nedsat et udvalg, som arbejder med denne side af sagen, og som inden lang tid vil afgive en betænkning. Så vil man på baggrund af det materiale, der er samlet, kunne tage

hele spørgsmålet op til overvejelse og se, om der er noget at ændre. Det tør jeg ikke sige nu. Om det ærede medlem vil blive tilfreds, når resultatet af udvalgets arbejde foreligger og ministeriets afgørelse er truffet, tør jeg ikke sige, men i hvert tilfælde er spørgsmålet i allerhøjeste grad aktuelt.“

Nu ved jeg, at der kom en betænkning; jeg ved, at der kom en ændring af cirkulæret, men ikke desto mindre er der stadig et reglement, der siger, at man må give børnene på vore børnehjem legemlig afstraffelse. Nu har vi en anden socialminister, og jeg vil gerne spørge ministeren: finder ministeren ikke — også på baggrund af de to sager, der verserer i øjeblikket, pryglesagen fra Nærumgård og den fra Gl. Bakkehus — at tiden nu er inde til, at det fastslås i loven, at der må ikke bruges legemlig afstraffelse over for børnene på vore børnehjem. Jeg vil gerne bede om ministerens svar. Hvis ministerens svar ikke bliver, som jeg venter, vil jeg tillade mig ved tredje behandling at stille ændringsforslag.

Jeg har endnu et enkelt spørgsmål til den højtærede minister. Ved anden behandling rettede jeg et spørgsmål til den højtærede minister om børneværnsarbejdet i Odense, og jeg bad også den højtærede justitsminister om at se på denne sag. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om der er sket noget i sagen.

Formanden: For at undgå misforståelser gør jeg opmærksom på, at betænkningen blev omdelt lørdag formiddag den 24. maj og yderligere samme dag tilsendt samtlige medlemmer, idet den blev lagt i postkassen kl. ca. 13.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalgets ærede ordfører for den klare og fuldt ud dækkende redegørelse, og jeg takker hele udvalget for det overordentlig dygtige og præcise arbejde, der er udført.

Som omtalt i betænkningen tager jeg det lovforslag, som jeg fremsatte den 10. december 1957, tilbage og meddeler herved dette til den højtærede formand. Indholdet af det nævnte lovforslag er jo indarbejdet i det den 19. marts 1958 fremsatte lovforslag.

Formanden: Den højtærede socialminister har taget forslag til lov om ændringer i offentlig forsorg, fremsat den 10. december 1957, tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Socialministeren (Bomholt): Det er glædeligt, at det har været muligt for udvalget at nå frem til fuldstændig enighed. Det er godt, at dansk børneforsorgs legale ordninger har et enigt folketing bag sig.

Ved den form for domstolsprøvelse, der nu gennemføres, med bistand af sagkyndige, er de synspunkter, der for mig er de afgørende, blevet opretholdt, og der er truffet en hensigtsmæssighedsordning, der ikke præjudicerer noget i den ene eller den anden forstand med hensyn til begrebet frihedsberøvelse. De benævnelser, der gives hjemmene, er, som udvalgets ordfører påpegede, af teknisk karakter. Hvad det enkelte hjem skal hedde, må jo fremgå af de forslag, som de enkelte tilsynsråd stiller.

Det ærede medlem fru Petra Petersen mente, at ændringsforslag nr. 19 begrænsede forældremyndigheden. Det er ikke tilfældet, tværtimod. Forældremyndigheden udvides. Forældrene har konstant forældremyndigheden; der sker kun en midlertidig udøvelse af forældremyndigheden gennem børneværnsudvalget.

Det ærede medlem omtalte også antallet af rådgivningsklinikker. Der er, når man skal se sagligt og roligt på tingene, næppe mandskab til flere rådgivningsklinikker end her foreslået.

Sagen fra Odense har været til lokal høring. Jeg har rykket for den et par gange, men har endnu ikke modtaget svar, hvad jeg beklager.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for tilslutningen til det af mig fremsatte forslag om ændringer i retsplejeloven vedrørende administrativ frihedsberøvelse. De ændringsforslag, udvalget har ønsket, har jeg for mit vedkommende kunnet tiltræde. Lige for en ordens skyld gør jeg opmærksom på, at i den forhandling, der blev ført med retspræsidenterne, deltog ikke præsidenten for byretten, men alene præsidenterne for højesteret og de to landsretter. Jeg understreger meget gerne den

bemærkning, udvalgets ærede ordfører fremsatte, og som gik ud på, at præsidenterne ligesom justitsministeriet har akkviesceret ved den ordning, der er gennemført.

Petra Petersen: Den højtærede socialminister gjorde mig opmærksom på, at jeg havde misforstået ændringsforslag nr. 19. Det er muligt. Jeg har som sagt ikke haft megen tid, og det er meget indviklet, og for mig stod det altså således, at § 133 var meget klarere i ministerens udformning. Men hvis bestemmelsen ikke er skærpet, men lempet, er jeg selvfølgelig glad derfor.

Når jeg tager ordet, er det i øvrigt, fordi den højtærede socialminister ikke svarede mig på, om han ønskede at ændre § 163 om hustugten på vore børnehjem. Jeg vil gerne bede om ministerens svar.

Socialministeren (Bomholt): Jeg kan ikke på stående fod besvare spørgsmålet præcist; men så vidt jeg ved, er der gennem et senere udstedt cirkulære givet en formulering, som i virkeligheden er fuldkommen tilfredsstillende også for det ærede medlem fru Petra Petersen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende børneforsorgens administration m. v.) [fremsat 19. marts 1958].

Ændringsforslagene nr. 1-42, § 1, således ændret, §§ 2 og 3, ændringsforslag nr. 43, § 4, således ændret, og § 5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje m. v. (Administrativt bestemt frihedsberøvelse).

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.